

det hindres, at en Organisation paa voldelig Vis kan tvinge næringsdrivende ind i Kamporganisationer, som de ikke ønsker at være Medlemmer af? Som jeg tidligere har udtalt, er Frihed i vort Erhverv og vor Produktion det danske Landbrugs Hovedkrav til Staten. Jeg spørger derfor nu, om den højtærede Regering vil yde os den Beskyttelse, som enhver lovlydig Borger har retmæssigt Krav paa.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg finder det ganske naturligt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke var tilfreds med den Tale, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen holdt forleden Dag. Jeg vil tage Tingets Medlemmer til Vidne paa — Rigsdagstidende er for øvrigt et Vidne derpaa —, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Tale baade var en i alle Maader saglig Tale og urban i sin Form. Jeg vil samtidig paa det skarpeste protestere mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup besvarede denne saglige Tale. Jeg forstaaer, at den højtærede Næstformand ikke kunde sidde og paatale alle Udtrykkene, men jeg maa protestere imod, at det ærede Medlem i Stedet for at svare sagligt læser Taler op fra 1915 og fremefter og i Stedet for at give et sagligt Svar forsøger at gøre det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen til Grin ved at komme med Udtalelser som „forskruede Hjerner“, „modbydeligt Hykleri“ o. s. v. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup burde vælge en anden Form for sin Polemik i dette Ting, end han gjorde i den Tale, han nu holdt, thi det Svar, han gav det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, var baade tarveligt og skandaløst.

Drachmann: Adskillige Medlemmer af dette høje Ting vil kende mig som en Mand, der foretrækker Forhandlingsvejen fremfor de stærke Ord og Kraftudtryk fra denne Talerstol, derfor har jeg ogsaa hidtil lagt Skjul paa den Skuffelse, der nødvendigvis maatte røre sig i mit Indre overfor de Løfter, den højtærede Regering har givet Industrien, sammenholdt med den ubestridelige Passivitet, som hidtil har kendetegnet Regeringens Holdning, og med de Udtalelser, der er faldet i den senere Tid. Jeg har gjort dette ikke mindst under Hensyn til de Forhandlinger, der har fundet Sted i Valutaraadet, idet jeg afventede dette Raads Resultat og samtidig afven-

tede de Lovforslag eller Beslutninger, som Regeringen, delvis paa Basis af Raadets Forhandlinger, maatte fremlægge for den høje Rigsdag. Endnu har jeg ikke opgivet mit Haab om, at der ad fordragelig Forhandlings Vej skal kunne opnaas Resultater, men visse af de Udtalelser, den højtærede Erhvervsminister har fremsat her i Dag, giver mig Anledning til nogle Betragtninger.

Forholdet er nemlig nu af den højtærede Erhvervsminister blevet fremstillet saaledes, at den Industri, som nu har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om Støtte, nemlig Tekstilindustrien, kunde have faaet den fornødne Støtte, hvis ikke det konservative Folkeparti havde svigtet sin Mission ved ikke at gaa med til det meget omtalte, jeg tør sige meget stærkt opreklamerede, Importreguleringsforslag, der var knyttet til Lovforslaget om Valutacentralen. Jeg har mødt disse Paastande ude omkring i Landet i Sommerens Løb; vi hørte dem blive brugt allerede under Valgkampagnen, man tog Forskud paa dem under Valgkampagnen i Foraaret, de brugtes ogsaa flittigt ved Landstingsvalget i September. Men som sagt, der siges saa meget, og naar man haaber paa Forhandling og paa positive Resultater, lader man det glide; i Dag er det imidlertid af selve den højtærede Erhvervsminister i dette høje Ting fremstillet saaledes, at det er de Konservative, der selv skulde have været ude om at forskertse deres Lykke.

Den højtærede Minister sagde, at Tekstilindustrien kunde have klarat sig, hvis man ikke i sin Tid ligefrem havde modsat sig at medvirke ved Gennemførelsen af Lovforslaget om Valutacentralen med den dertil knyttede Importregulering. Der blev endvidere med den Elskværdighed, der er udkrævet i saadanne Øjeblikke, tilføjet, at de Konservative holdt jo fast ved deres Guldtole, som om vi ikke i Landstinget havde vist vor Forhandlingsvenlighed netop ved Tilbud om Krisetoldsatser paa enkelte Poster — ikke generelle Krisetoldsatser —, hvis Gennemførelse jeg er sikker paa vilde have kunnet redde Tekstilindustrien ud af den Krise, hvori den nu befinder sig.

Det er ganske nødvendigt at komme til Klarhed med Hensyn til, hvad der er ment med dette Forslag, der nu bliver trukket frem som en Genganger, det er ganske nødvendigt, at denne Klarhed skabes, inden Rigsdagen skal gaa til Forhandling om de Lovforslag, som meget snart kan ventes fra Regeringens Side. Thi enten er der noget i Vejen med ens eget Syn